

1.1 Základní identifikační a popisné údaje

Typ lokality:	Evropsky významná lokalita
Biogeografická oblast:	kontinentální
Kód lokality:	CZ0314024
Název lokality:	Šumava
Rozloha lokality:	171 925,2166 ha
Souřadnice středu lokality:	13° 38' 26" v.d. 48° 56' 12" s.š.
Nadmořská výška lokality:	467-1374 m n.m.

1.2 Charakteristika území

Poloha:

Pohoří na JZ ČR při státní hranici s Rakouskem a Spolkovou republikou Německo. Lokalita zahrnuje území NP Šumava a CHKO Šumava a část biosférické rezervace Šumava. Území sahá od obce Svatá Kateřina (okres Klatovy) na SZ k obci Přední Výtoň (okres Český Krumlov) na JV.

Ekotop:

Geologie: Z regionálně geologického hlediska je Šumava budována dvěma základními geologickými jednotkami, a to moldanubikem a moldanubickým plutonem. Jako moldanubikum je označován soubor silně až středně silně metamorfovaných hornin - pararul, migmatitů s vločkami kvarcitů a erlanů. SZ část je tvořena rulami a muskovitbiotitickými svory série Královského hvozdu. Do JZ části zasahuje pestrá skupina moldanubika s vysokým podílem drobných složek krystalických vápenců, erlanu, kvarcitu, grafitických břidlic a amfibolitu. SV část je tvořena křišťanovickým granulitovým masivem. Moldanubický pluton je reprezentován několika žulovými masivy, a to prášilským, masivem Vydry, a masivy plešným a vyšebrodským. V jejich okolí se nachází větší množství menších žulových těles. Kvartérní uloženiny mají polygenetický charakter. Dominují svahové uloženiny, hojně jsou rašeliny, ojediněle se nachází sedimenty ledovcového původu. Geologická stavba Šumavy je také podmíněna zlomovou tektonikou. Zlomové zóny mají ZSZ - VJV a SSZ - JJV orientaci.

Geomorfologie: Šumavskou megaantiklinálu, která má směr JV-SZ a jeví zřetelnou vazbu na zvedající se větev centrálního moldanubického plutonu, lze rozdělit na morfostruktury nižšího řádu, a to pohraniční trojmezenskou megaantiklinálu s vrcholy přes 1 300 m n. m., vltavickou megasyklinálu sledující zlomovou linii podél horního toku Vltavy a vnitrozemskou boubínsko-želnavsko-kletskou megaantiklinálu, která pokračuje dále do Novohradských hor. K severu ukloněné křídlo šumavské megaantiklinály tvoří šumavské a novohradské podhůří, charakterizované silným erozním rozčleněním, značnou výškovou členitostí a pestrostí tvarů podmíněných různou geomorfologickou hodnotou hornin. K nejmladším formám šumavského reliéfu patří vedle různých tvarů pleistocenního kryogenního zvětrávání a odnosu hornin několik karů vytvořených v době lokálního würmského zalednění v depresích pod nejvyššími vrcholy, z nichž většina je dnes přeměněná v jezera hrazená morénami.

Reliéf: Šumava je vrásno-zlomové k jihovýchodu ukloněné pohoří s okraji vysokými kolem 1 000 m n. m. Reliéf je značně členitý, ovlivněný hydrologickými a klimatickými poměry, se zbytky zarovnaných povrchů na náhorních plošinách a širokých hřbetech. Nad rozlehlé horské temeno vyčnívají rozptýlené klenby hlavních vrcholů, a to o 300 výškových m i více.

Pedologie: Území náleží do regionu horských podzolů, s výskyty půd kambizemního charakteru (kambizem silně kyselá, k. dystrická) v níže položených svahových lokalitách, častými doprovodnými složkami jsou hydromorfní půdy (kambizem pseudoglejová, pseudoglej, glej typický, organozem), na skalnatých stanovištích jsou vyvinuty menší plochy rankerů.

Krajinná charakteristika: Jde o území montánního a submontánního stupně s vysokou ekologickou stabilitou a velkým podílem přirozených a přírodě blízkých společenstev. Z dochovaných přirozených stanovišť jsou to především pralesovité porosty, rašeliniště, mokřady, vodní toky, ledovcová jezera, extrémní stanoviště s původními biotopy a sukcesní stádia blízka přirozenému stavu. Do těchto fragmentů ekosystémů, které zůstaly v minulosti ušetřeny intenzivních lidských zásahů, je soustředěna ochrana a snaha o jejich zachování při ponechání samovolnému vývoji. K přírodě blízkým společenstvům patří zejména druhově bohaté plochy antropogenního bezlesí (louky, pastviny, luční mokřady) a mladá, či dostatečně nerozvinutá sukcesní společenstva s výraznou druhovou diverzitou.

Biota:

Na Šumavě se vyskytují čtyři typy zonální vegetace - acidofilní doubravy, květnaté bučiny, acidofilní horské bučiny a klimatické smrčiny. Porosty acidofilních doubrav sv. Genisto germanicae-Quercion se však do dnešní doby víceméně nedochovaly, zbytky původních porostů lze najít pouze v okrajových partiích území. V nadmořských výškách 600-1100 m zejména na JV území se dochovala řada porostů květnatých bučin a jedlin sv. Fagion, podsv. Eu-Fagenion, Galio-Abietenion, as. Dentario enneaphylli-Fagetum, Festuco altissimae-Fagetum a Abietetum hercynicum. Porosty acidofilních horských bučin sv. Luzulo-Fagion, as. převážně Calamagrostio villosae-Fagetum, se vyvinuly na přechodu mezi květnatými bučinami a klimaxovými smrčinami v nadmořských výškách 1000-1300 m. Klimaxové smrčiny sv. Piceion excelsae jsou vázány pouze na nejvyšší vrcholové a hřebenové partie v polohách většinou nad 1200 m n. m., jen na severních svazích sestupují do nadmořské výšky 1150 m. Pevná část těchto porostů náleží široké as. Calamagrostio villosae-Piceetum, na lokálně příznivějších stanovištích (např. v jezerních karech) se vyvinuly vysokobylinné kapradinové smrčiny as. Athyrio alpestris-Piceetum z rámce sv. Athyrio alpestris-Piceion. Na zazeměných sutích nebo v zaříznutých roklinách se vyvinula azonální společenstva suťových a roklinových lesů sv. Tilio-Acerion, as. Mercuriali-Fraxinetum, velmi vzácně i as. Lunario-Aceretum. Malé plochy skalních ostrožen a kamenných moří porůstají reliktní bory a borové březiny sv. Dicro-Pinion, as. Betulo carpaticae-Pinetum a as. Dicro-Pinetum. Na podmáčených stanovištích, jako doprovod většiny potoků a pramenišť v zalesněných oblastech, se v nadmořských výškách nad 600 m vyvinuly podmáčené smrčiny a jedliny, které shrnuje široká as. Mastigobryo-

Piceetum, resp. v nižších polohách Equiseto-Piceetum. Na kontaktech údolních vrchovišť se místy dochovaly velmi přirozené rašelinné březiny as. *Betuletum pubescentis*, na obvodu mnohých vrchovišť jsou vyvinuty zakrslé řídké rašelinné smrčiny (as. *Sphagno-Piceetum*). Spolu s podmáčenými smrčinami, údolními luhy as. *Alnetum incanae* a rašelinným lučným bezlesím, tvoří tyto porosty v kotlině horního a středního toku Křemelné jedinečnou vegetační mozaiku. Ve Vltavském luhu k nim přistupují také společenstva bažinných vrbin sv. *Salicion cinereae*, as. *Salicetum pentandro-auritae*. Vzácně jsou v nejnižší části vltavského luhu vytvořeny i podmáčené smrčkové olšiny as. *Piceo-Alnetum*. Jedná se o zvláštní typ údolních olšin (sv. *Alnion incanae*, posv. *Alnenion glutinoso-incanae*). Pro Šumavu typická společenstva rašelinišť jsou (zejména ve Vltavské kotlině) zastoupena subkontinentálními blatkovými (as. *Pino rotundatae-Sphagnetum*) a rašelinnými bory (as. *Vaccinio uliginosi-Pinetum*) a otevřenými rašeliništními společenstvy svazů *Sphagnion medii*, *Oxycocco-Empetrium hermaphroditi* a *Leuko-Scheuchzerion*. V komplexu náhorních vrchovišť Šumavských plání jsou vyvinuta společenstva rašelinné kleče (*Pinus* × *pseudopumilio*) řazená k široké as. *Pino rotundatae-Sphagnetum*. V nich jsou hojné volné plochy a místy také rašelinná jezírka s vegetační mozaikou společenstev sv. *Sphagnion medii* (as. *Andromedo polifoliae-Sphagnetum magellanici*, *Eriophoro vaginati-Sphagnetum recurvi*), boreálních typů bultových společenstev sv. *Oxycocco-Empetrium hermaphroditi* (as. *Empetro hermaphroditi-Sphagnetum fuscii*), fragmentů oceanicky laděných fytoocenóz sv. *Oxycocco-Ericion* (porosty blízké as. *Scirpo austriaci-Sphagnetum papilloso*) a rašelintvorné vegetace šlenků sv. *Leuko-Scheuchzerion* s několika vylišenými asociacemi, z nichž nejčastější je as. *Scheuchzerio-Sphagnetum cuspidati*. Na místech, kde se v minulosti těžila rašelina (ruční těžbou - borkováním) jsou zastoupena společenstva degradovaných vrchovišť. Dále se v EVL nalézá vegetace rašelinných tůňek svazu *Sphagno-Utricularion*. Na minerotrofních rašeliništích (slatiništích) jsou vyvinuta společenstva sv. *Caricion fuscae*, as. *Willemetio-Caricetum paniceae*, vzácně i as. *Caricetum goodenowii*. Na bazicky bohatších podkladech byly ve vyšším Předšumaví a nižší Šumavě hojně roztroušené fytoocenózy z rámce sv. *Caricion davallianae*, které však prakticky zanikly. Byly zastoupeny as. *Valeriano dioicae-Caricetum davallianae*. Na tuto asociaci navazují sukcesně pokročilejší stádia vegetace velmi podobného floristického složení z okruhu sv. *Sphagno warnstorffiani-Tomenthypnion* řazené k as. *Sphagno warnstorffiani-Eriophoretum latifolii*. Dnešní výskyt těchto společenstev je rovněž silně redukováno. Vegetace sv. *Caricion demissae*, vyskytující se jen v maloplošných fragmentech v rámci širšího vegetačního komplexu kyselých lučnic rašelinišť, je zastoupena as. *Chrysohypno-Trichophoretum alpini* a *Amblystegio stellati-Caricetum paniceae*. Oligotrofní rašeliništní fytoocenózy řádu *Scheuchzerietalia palustris* jsou zastoupeny kyselými ostřicovými porosty silně zvodnělých stanovišť z rámce sv. *Sphagno recurvi-Caricion canescentis*. Nejběžnějším společenstvem je as. *Carici rostratae-Sphagnetum apiculati* z laggů vrchovišť, lučnic prameništích systémů a okrajů oligotrofních vodních ploch. V mrtvých, pomalu zzemňovaných říčních ramenech v nivě horní Vltavy, jsou vyvinuta společenstva vzplývavých a ponořených rostlin mělkých tekoucích vod sv. *Batrachion fluitantis* s dosud relativně hojným druhem *Myriophyllum alterniflorum* (as. *Myriophylletum alterniflori*). Ve slepých oligotrofních říčních ramenech se dochovaly zbytky vzácného společenstva as. *Nupharetum pumili*. Složitou vegetační mozaiku Vltavské kotliny dokresluje vysokostébelné bažinné i krátkostébelné ostřicové porosty sv. *Caricion gracilis* a *Caricion rostratae*, poříční rákosiny sv. *Phalaridion arundinaceae*, as. *Caricetum buekii* a vzácně as. *Chaerophyllo-Phalaridion arundinaceae* a vysokobylinné nivní louky, pobřežní a bažinné vysokobylinné porosty sv. *Spartano-Glycerion fluitantis* a *Oenanthion aquaticae*. Antropogenně podmíněnou a velmi hodnotnou složku šumavské přírody představují luční společenstva. Podél vodních toků i v mírných svahových polohách nižší až střední Šumavy zůstaly v menších fragmentech dochovaly přirozené podmáčené a hydrofilní vysokobylinné nivní louky sv. *Molinion* a zejména *Calthion*, které většinou bezprostředně navazují na prameništích systémy. Z rámce podsvazu *Calthion*, který sdružuje původně dvousečné louky střídavě mokřích stanovišť, se nejčastěji vyskytují porosty s výraznou dominancí jednoho druhu, např. skřípiny lesní (*Scirpus sylvaticus*) v as. *Scirpetum sylvatici* nebo hadího kořene většího (*Bistorta major*) a pcháče bahenního (*Cirsium palustre*) v as. *Polygono-Cirsietum palustris*. V podobných porostech as. *Angelico-Cirsietum palustris*, která je častější v severozápadní části Šumavy, se více uplatňuje děhel lesní (*Angelica sylvestris*). Občas kosené vysokobylinné porosty, jejichž dominantou je vždy tužebník jilmový sdružuje podsvaz *Filipendulion*. Nejrozšířenějším společenstvem podsvazu jsou na Šumavě porosty as. *Lysimachio vulgaris-Filipenduletum*. V aluviích řek a potoků se střídavě vyskytuje as. *Chaerophyllo hirsuti-Filipenduletum* a na okrajích svahových pramenišť také as. *Cirsio heterophylli-Filipenduletum*. Dalším typem přirozených šumavských luk jsou mezofilní psinečkové, trojštětové a rdesnové horské louky řazené do rámce svazu *Polygono-Trisetion*. Spíše jen okrajově se v nižších polohách Šumavy vyskytují mezofilní luční společenstva svazů *Arrhenatherion* (as. *Poo-Trisetum*), *Alopecurion pratensis* (as. *Agropyro-Alopecuretum* a *Sanguisorbo-Deschampsietum cespitosae*) a pastviny sv. *Cynosurion* (as. *Festuco-Cynosuretum*). Charakteristickou mezofilní travinnou formací jsou krátkostébelné pastviny nižších a středních poloh Šumavy sv. *Violion caninae*. Tato společenstva mezikých až subxerických stanovišť jsou na Šumavě zastoupena asociacemi *Hyperico-Polygaletum*, *Gymnadenio-Nardetum* a jen v nižších polohách as. *Thymo-Festucetum ovinae*. Část společenstev, zejména ve vyšších polohách, je však vázána i na kontaktní zóny pramenišť a rašelinišť. Tyto většinou maloplošné porosty druhotně podmáčených smilkových luk jsou řazené ke sv. *Nardo-Juncion squarrosi* (as. *Nardo-Juncetum squarrosi*) a tvoří přechod mezi společenstvy svazů *Violion caninae* a *Caricion fuscae*. Unikátní travinnou formací vysoké Šumavy jsou smilkové pastviny sv. *Nardion*, velmi přirozeného téměř subalpinského charakteru. Velmi osobitou vegetační formací jsou vřesovištní pastviny a kamenitá lada sv. *Genistion*. Nejběžnější fytoocenózou je as. *Calluno-Vaccinietum*, ale pro Šumavu je zvlášť typická a dosud hojná as. *Arnico montanae-Callunetum*. Velmi významný a cenný je komplex azonálních společenstev v šumavských jezerních karech. Především díky specifickým geomorfologickým a klimatickým podmínkám jsou zde již pod hranicí lesa fragmentárně vytvořena subalpinská krátkostébelná travinná a keříčková společenstva sv. *Juncion trifidi*. Na horních plochách skal v karech Černého a Plešného jezera se vyskytují skalní klečové porosty sv. *Pinion mughi*, ale mnohem rozsáhlejší klečové porosty na minerálním substrátu jsou vytvořeny na kamenných mořích mimo jezerní kary (Plechý a Třístoličník, hraniční hřeben Královského hvozdu, v menších fragmentech i v oblasti Šumavských plání). Charakteristicky jsou v uvedených karech vyvinuta společenstva silikátových skal a droln sv. *Androsacion vandellii*, i vysokostébelné kapradinové nivy sv. *Dryopteridi-Athyrium* a vysokostébelné subalpinské trávníky sv. *Calamagrostion villosae* na úpatí skalních stupňů. Kapradinové nivy zde tvoří specifickou šumavskou as. *Gentiano pannonicarum-Athyrium alpestris*. V unikátních vodních submerzních společenstvech jezer sv. *Isoëtion lacustris* roste v Černém jezeře šídlatka jezerní (*Isoëtes lacustris*) a v Plešném jezeře v as. *Isoëtum echinosporae* šídlatka ostnovýtrusná (*Isoëtes echinospora*). Předmětem ochrany je také makrofytní vegetace oligotrofních jezírek a tůň svazu *Sphagno-Utricularion*. Hořeček český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemia*) přežívá dosud ve dvou menších, ale stabilních populacích: pastviny nad silnicí pod Kvildou v NP Šumava, pastviny v PR Hamižná u Hartmanic v CHKO Šumava; jednotlivé exempláře byly nalezeny v okolí Hadího vrchu (JV od Javorné). Významná lokalita srpnatky fermežové (*Drepanocladus* (*Hamatocaulis*) *vernicosus*) se nachází cca 0,5 km jižně od bývalé obce Zhůří na pravém břehu říčky Křemelná. V roce 2005 zde byla na jednom místě nalezena velice rozsáhlá populace tohoto mechu na ploše cca 3-5 m². Jedná se o luční prameniště velice významné i z hlediska cévnatých rostlin, najdeme zde např. ostřici chudokvětou (*Carex pauciflora*), ostřici dvoudomou (*C. dioica*), ostřici blešní (*C. pulicaris*), suchopýrek alpský (*Trichophorum alpinum*), všivec bahenní (*Pedicularis palustris*) apod. Dále byl tento mech z přílohy II Směrnice o stanovištích v roce 2004 nalezen v PR Zhůřská pláň, kde populace porůstá plochu cca 0,2 m². V roce 2006 byl v NPR Boubínský prales po 47 letech úspěšně ověřen výskyt evropsky významného mechu z přílohy II Směrnice o stanovištích *Buxbaumia viridis* (šikoušek zelený). Fauna bezobratlých Šumavy se významně liší od severočeského (sudetského) pásma hor absencí řady druhů pro uvedená horstva specifických, na druhé straně je zde významný, i když nepočetný, výskyt alpských elementů. Význačnými biotopy jsou zejména květnaté bučiny a jedlobučiny (střevlík *Carabus*

irregularis, roháček *Sinodendron cylindricum*, řada stenotopních plžů), klimaxové smrčiny (střevlíček *Pterostichus selmanni*, tesařík *Tragosoma deparium*, můra *Xestia speciosa* aj.), kamenné sutě v nejvyšších polohách (střevlíček *Oreonebria sumavica*, drabčík *Mycetoporus mulsanti*, zavíječ *Eudonia petrophila* aj.) a zejména rašeliniště (střevlík *Carabus menetriesi*, perleťovec *Boloria aquilonaris*, více druhů můr, řada specifických druhů dvoukřídlých, pavouků aj.). Z vodních biotopů mají velmi zajímavou faunu bezobratlých oligotrofní horské potoky (perlorodka říční - *Perlorodka říční* (*Margaritifera margaritifera*) - s významnými populacemi v Blanici a Zlatém potoce, chráněná číhalka *Atherix ibis*, kalužnatka *Thaumalea bezzi*, mnoho význačných druhů jepic a chrostíků) a šumavská jezera s charakteristickou faunou planktonních korýšů. Obratlovci: Významný je především výskyt některých boreomontánních a horských druhů v rozsáhlých šumavských lesích - datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*), kos horský (*Turdus torquatus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), rejsek horský (*Sorex alpinus*) aj. Početně významné jsou šumavské populace kurovitých ptáků - tetřev lesní (*Tetrao urogallus*), tetřívka obecná (*Tetrao tetrix*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*). Mnohé významné druhy jsou vázány na četné šumavské oligotrofní vodní toky s charakteristickou faunou - např. vranka obecná (*Cottus gobio*), mihule potoční (*Lampetra planeri*) aj. Pro vranku obecnou jsou nejvýznamnější především horní tok Blanice, Křemelná od soutoku s Prášílským potokem po silnici Skelná - Slučí tah včetně Prášílského potoka po silnici Skelná - Prášily a Slatinného potoka po silnici Skelná - Slučí tah, Řežná od státní hranice k pramenům včetně přítoků, Volyňka od Vimperka po silnici u Lipky a Světlá. Pro mihuli potoční a vranku obecnou je velmi významným biotopem povodí Teplé Vltavy, především Teplá Vltava od soutoku s Řasnicí po Františkov (ř.km 394,3-420,8) včetně přítoků - Řasnice (ř.km 0-11,2), Zelenohorský potok (ř.km 0-2,0), Vydří potok (ř.km 0-3,5) a Vltavský potok (ř.km 0-3,0). Na vodní toky je vázána také početně významná populace vydry říční (*Lutra lutra*). Šumavská populace rysa ostrovida, vzniklá repatriací v 80. letech 20. století, je těžištěm výskytu tohoto druhu v České republice. Velmi významná jsou i zimoviště netopýrů - netopýr velký (*Myotis myotis*), vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*) aj. - ve štolách v Amálině údolí u Kašperských Hor a v tunelu Schwarzenberském kanálu u Jeleních Vrchů.

Kvalita a význam:

Dnešní podoba Šumavy je mnohoúrovňovou mozaikou biotopů přírodních nebo různou měrou ovlivněných činností člověka, která vytváří zcela ojedinělý celek s mimořádným významem nejen v rámci České republiky. Ve všech typech biotopů se vyskytuje celá řada vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů a samotná stanoviště mají vysokou přírodní hodnotu. Cenné jsou zejména dochované komplexy rašeliništních a mokřadních biotopů, pralesovité porosty i druhově bohaté porosty sekundárního bezlesí. Celé území je areálem výskytu rysa ostrovida (*Lynx lynx*), lokálně je evidován výskyt dalších významných evropsky druhů živočichů, většinou s poměrně důležitým podílem jejich populací v rámci ČR, a to vydra říční (*Lutra lutra*), netopýr velký (*Myotis myotis*), vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*), vranka obecná (*Cottus gobio*), mihule potoční (*Lampetra planeri*), perlorodka říční (*Margaritifera margaritifera*), střevlík *Ménétrésův* (*Carabus menetriesi pacholei*) a rostlin hořeček mnohotvarý český (*Gentianella bohemica*), s dvěma menšími, ale vcelku stabilními populacemi. Lokalita srpnatky fermežové (*Drepanocladus* (*Hamatocaulis*) *vernicosus*) u Křemelné v blízkosti bývalé obce Zhůří je regionálně velice významná. Významný výskyt mechu z přílohy II Směrnice o stanovištích *Buxbaumia viridis* (šikoušek zelený).

1.3 Předměty ochrany

druhy

český název	latinský název	prioritní	typ populace	minimální velikost populace	maximální velikost populace	jednotka populace	kategorie populace	podíl populace	zachovalost	izolace	celkové hodnocení
hořeček český	<i>Gentianella bohemica</i>	*	stálá	100	500	jedinci		B	B	C	B
mihule potoční	<i>Lampetra planeri</i>		stálá				běžná	B	A	C	A
netopýr velký	<i>Myotis myotis</i>		stálá	50	70	jedinci		C	B	C	C
perlorodka říční	<i>Margaritifera margaritifera</i>		stálá		1000	jedinci	nevyplněno	A	A	A	A
rys ostrovid	<i>Lynx lynx</i>		stálá				přítomná	A	B	A	A
srpnatka fermežová	<i>Hamatocaulis vernicosus</i>		stálá				přítomná	C	A	C	B
střevlík Ménétrésův	<i>Carabus menetriesi pacholei</i>	*	stálá				přítomná	A	B	A	B
šikoušek zelený	<i>Buxbaumia viridis</i>		stálá	12	12	lokality		B	A	C	A
vranka obecná	<i>Cottus gobio</i>		stálá				běžná	B	A	C	A
vrápenec malý	<i>Rhinolophus hipposideros</i>		stálá				přítomná	C	B	C	C
vrápenec malý	<i>Rhinolophus hipposideros</i>		zimující	15	25	jedinci	nevyplněno	C	B	C	C
vydra říční	<i>Lutra lutra</i>		stálá				přítomná	B	B	C	B

Stanoviště

kód	název	prioritní	rozloha (ha)	relat. rozloha (%)	počet jeskyní	reprezentativnost	zachovalost	celkové hodnocení
3130	Oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd <i>Littorelletea uniflorae</i> nebo <i>Isoëta-Nanojuncetea</i>		32,7067	0,02	0	A	A	A
3150	Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu <i>Magnopotamion</i> nebo <i>Hydrocharition</i>		39,1854	0,02	0	B	B	B
3160	Přirozená dystrofní jezera a tůňe		7,2169	< 0,01	0	C	A	A
3260	Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů		86,8103	0,05	0	B	A	A

	<i>Ranunculon fluitantis</i> a <i>Callitricho-Batrachion</i>							
4030	Evropská suchá vřesoviště		132,9650	0,08	0	B	B	B
5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících		14,9446	0,01	0	B	B	B
6230	Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podloží v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	*	1 413,6710	0,82	0	C	B	B
6410	Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (<i>Molinion caeruleae</i>)		482,9894	0,28	0	B	B	A
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně		1 187,2881	0,69	0	B	B	B
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)		3 698,7433	2,15	0	C	B	B
6520	Horské sečené louky		5 230,8798	3,04	0	C	B	B
7110	Aktivní vrchoviště	*	386,0928	0,22	0	B	A	A
7120	Degradovaná vrchoviště (ještě schopná přirozené obnovy)		166,9271	0,10	0	B	B	A
7140	Přechodová rašeliniště a třasoviště		1 422,8259	0,83	0	B	B	A
8220	Chasmoftytická vegetace silikátových skalnatých svahů		236,8851	0,14	0	B	B	A
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>		27 397,3118	15,94	0	C	B	A
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>		3 188,7289	1,85	0	C	B	A
9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích	*	346,8178	0,20	0	C	B	B
91D0	Rašelinný les	*	3 822,1782	2,22	0	B	A	B
91E0	Směšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	*	1 283,6855	0,75	0	B	B	A
9410	Acidofilní smrčiny (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)		21 314,9603	12,40	0	B	B	A

1.4 Územně správní příslušnost

Jihočeský kraj

Dotčené obce

Boletice, Borová Lada, Buk, Černá v Pošumaví, Drslavice, Frymburk, Horní Planá, Horní Vltavice, Hořice na Šumavě, Chroboly, Kratušín, Křišťanov, Ktiš, Kubova Huť, Kvilda, Lenora, Loučovice, Nicov, Nová Pec, Nové Hutě, Polná na Šumavě, Prachatice, Přední Výtoň, Stachy, Stožec, Strážný, Svatá Maří, Šumavské Hoštice, Vimperk, Volary, Záblatí, Zbytiny, Zdíkov, Želnavá

Dotčená katastrální území

Albrechtovice, Arnoštka, Arnoštov u Českého Krumlova, Borová Lada, Březová Lada, Březovík 1, Březovík 2, Bučina u Kvildy, Buk pod Boubínem, Cudrovice, Černá Lada, Černá v Pošumaví, České Žleby, Dobročkov, Dolní Cazov, Dolní Světlé Hory, Frydava, Frymburk, Hlásná Lhota, Hliniště, Hodonín u Zdikovce, Horní Cazov, Horní Planá, Horní Sněžná, Horní Světlé Hory, Horní Vltavice, Horní Záblatí, Houbový Vrch, Houžná, Hrabice, Huťský Dvůr, Chlístov u Lažišť, Chlum u Volar, Chroboly, Jaroškov, Jasánky, Kapličky, Klášterec u Vimperka, Knížecí Pláně, Korkusova Huť, Koryto, Kratušín, Krejčovice, Křesanov, Křišťanov, Křišťanovice u Záblatí, Křížovice u Ktiše, Ktiš, Kubova Huť, Kvilda, Kyselov, Lenora, Libínské Sedlo, Lipka u Vimperka, Maňávka u Českého Krumlova, Masáková Lhota, Michlova Huť, Milešice, Milov, Mlynářovice u Volar, Mýtina u Želnavy, Mýto u Hořic na Šumavě, Nicov, Nová Pec, Nové Hutě, Nový Svět u Borových Lad, Ondřejov u Českého Krumlova, Ovesné, Pasečná, Paseka u Borových Lad, Pěkná, Pernek, Pestřice, Polka, Polná na Šumavě, Polná u Českého Krumlova, Pravětín, Přední Výtoň, Račí, Radvanovice, Řasnice, Řepešín, Řetenice u Stach, Saladín, Silnice, Skláře u Vimperka, Skříněřov, Slatina u Horní Vltavice, Smědeč, Solná Lhota, Spálenec, Stachy, Stodůlky u Strážného, Stožec, Strážný, Studenec u Stach, Svinná Lada, Sviňovice, Šindlov, Šumavské Hoštice, Švihov u Lažišť, Trhonín, Třebovice u Českého Krumlova, Úbislav, Uhlíkov u Českého Krumlova, Včelná pod Boubínem, Veselka u Vimperka, Vimperk, Vlčí Jámy, Volary, Vyšovatka, Záblatí u Prachatic, Zadní Výtoň, Záhoří u Chrobol, Zahrádky u Borových Lad, Zbytiny, Zdíkov, Zdikovec, Zvěřenice, Zvonková, Želnavá, Žlíbky

Plzeňský kraj

Dotčené obce

Běšiny, Čachrov, Dešenice, Dlouhá Ves, Hamry, Hartmanice, Hlavňovice, Horská Kvilda, Chudenín, Kašperské Hory, Modrava, Nýrsko, Petrovice u Sušice, Prášíly, Rejštejn, Srní, Strážov, Sušice, Velhartice, Železná Ruda

Dotčená katastrální území

Alžbětín, Běšiny, Bezděkov u Hartmanic, Bohdašice, Božtěšice na Šumavě, Bradné, Brtí, Březí u Čachrova, Čachrov, Častonice, Čeletice, Červená u Kašperských Hor, Červené Dvorce, Datelov, Debník u Železné Rudy, Děpoltice, Dešenice, Divišov u Sušice, Divišovice u Děpoltic, Dlouhá Ves u Sušice, Dobřemilice, Dolejší Krušec, Dolejší Těšov, Dolní Kochánov, Dolní Staňkov, Filipova Huť, Hamry na Šumavě, Hartmanice I, Hartmanice II, Hojsova Stráž, Horky u Srní, Horní Němčice u Čachrova, Horská Kvilda, Hořákov, Hořejší Krušec, Hořejší Těšov, Hůrka u Železné Rudy, Chamutice, Chlum u Hartmanic, Chotěšov u Velhartic, Chřepice, Chvalšovice u Čachrova, Javorná na Šumavě, Javorná u Polomu, Javoří Pila, Javoří u Hartmanic, Jesení, Jiříčná, Kašperské Hory, Klášterský Mlýn I, Klášterský Mlýn II, Kochánov II, Kochánov III, Kojšice, Kozi Hřbet, Krotějov, Kundratice I, Kundratice II, Kunkovice u Čachrova, Lidlovy Dvory, Loučová, Matějovice u Dešenic, Městiště u Děpoltic, Milence, Milínov, Mladotice u Čachrova, Mochov u Hartmanic, Mokřany, Nemilkov, Nové Městečko, Nuzerov, Nýrsko, Oldřichovice u Děpoltic, Onen Svět, Opolenec, Pancíř, Paště, Petrovice u Sušice, Pích, Prášíly, Radešov u Rejštejna, Radvanice u Chotěšova, Rajske, Rejštejn, Roklanský Les, Rovná u Sušice, Skelná Huť, Srní I, Srní II, Stará Lhota, Stojanovice, Suchá u Hlavňovic, Suchý Kámen, Svatá Kateřina u Chudenína, Světlá u

Hartmanic, Svinná na Šumavě, Svojsě, Špičák, Štěpanice, Trstice, Uhliště, Úloh, Vatětice, Velhartice, Velký Radkov I, Velký Radkov II, Vchynice-Tetov I, Vchynice-Tetov II, Viteň, Vlastějov, Zadní Chalupy, Zahradka u Čachrova, Zálužice I, Zálužice II, Zámýšl, Zelená Lhota, Zhůří, Zhůří u Rejštejna, Zvíkov, Železná Ruda

1.5 Mapa

